

imidlertid den Tid komme, da hderligere Krav stilles til Statskassen, vil det atter være Repræsentationens Sag at se at komme overens med Regeringen om de Besje, man i saa Fald maa gaa. — Der er ogsaa stuet en anden Forandring med Hensyn til Tilskuddet. Tidligere var det Tanken, at Tilskuddet skulde bestaa af $1\frac{1}{2}$ Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{4}$ af Medlemsbidraget i vedkommende Sygekasse. Dette foreslaas nu forandret saaledes, at Tilskuddet skal være 2 Kr. pr. Medlem og $\frac{1}{5}$ af Medlemsbidraget. I Realiteten vil der ikke være stor Forskel paa Summen; man har beregnet den første Sum til at være 370,000 Kr. og den sidste til 390,000 Kr. Det er Beregninger, der ikke kunne støttes paa endelige Data, men stor Forskel er der ikke. Grunden, hvorfor man har ment at kunne gaa til denne Beregningsmaade, er, at der ganske sikkert i de større Byer gives meget betydelig større Medlemsbidrag end paa de fleste Steder paa Landet, og man har da ment, at der ved ville de Sygekasser, som trænge mest, de smaa Sygekasser i de fattige Egne, blive stærkt præjudicerede, og det er dog egentlig dem, der have mest Krav paa Understøttelse.

Med Hensyn til den Sygehjælp, som efter Loven skal ydes, er Udvalget i det væsentlige vendt tilbage til den Form, som var bestemt her i Landstinget ved Behandlingen sidst. Værede Medlemmer ville se, at Forordningen om Lægehjælp og Sygehus-hjælp er optagen i det Endringsforslag, som er stillet af Udvalgets Flertal. Det er i Overensstemmelse med den Opfattelse, som altid har været raadende her i dette Ting, ligesom den daglige Pengenhjælp vil blive udredet overensstemmende med den Redaktion, som denne Paragraf har faaet ved forrige Behandling her i Tinget. Det vil erindres, at der var her forskellige Meninger, om det ikke kunde tillades Sygekasserne at afvige fra Reglerne om at skulle give baade Lægehjælp og Sygehjælp og det daglige Bederlag. Under Behandlingen her i dette Ting blev der aabnet en Ventil, givet en Tilladelse til, at saadanne Afgørelser kunde finde Sted. Man er nu vendt tilbage til, at en saadan Tilladelse kun kan gives for de allerede bestaaende Sygekasser, hvorimod alle nyoprettede Sygekasser komme ind under Bestemmelsen om fri Lægehjælp, Sygehjælp og Pengesvederlag. Undtagelser skulle kun kunne finde Sted, naar det viser sig, at Sygekassen ikke kan staa Lægehjælp. Det er jo klart, at det vil ellers paa enkelte Steder kunne staa i vedkommende Læges Haand at skruer sine Forordninger saa højt op, at man ikke kan komme overens med ham. For det

Tilfældes Skyld, at noget saadant skulde finde Sted, er den Bestemmelse indført, som vil forefindes i Endringsforslaget under Nr. 23. Jeg skal her allerede motivere et Endringsforslag, der er stillet af mig som Ordfører, og som gaar ud paa at forandre det sidste Punktum i Endringsforslaget Nr. 23. Saaledes som Endringsforslaget er affattet, fremgik det ikke med tilstrækkelig Klarhed, at denne Bestemmelse omfattede alle Sygekasser. Der tales kun om Sygekasser, „som herefter oprettes“, idet man mente, at der ifølge første Stykke af Nr. 23 kan tilstedes Afvigelse ogsaa for de Sygekasser, som allerede bestaa, saa var der ved i Virkeligheden en Mulighed til Stede for at give en Tilladelse til at yde en daglig Pengenhjælp i visse Tilfælde i Stedet for Lægehjælp. Men der kan jo ganske vist indtræde Tilfælde, som ikke falde ind derunder. Hvis en gammel Sygekasse f. Eks. faar Anerkendelse med Forordning om Lægehjælp, og saa det Tilfælde indtræffer, at den ikke kan staa nogen Læge, saa staa den i en uheldig Stilling. Sagen er nu bragt i Orden ved en forandret Redaktion, og dertil sigter dette Underendringsforslag.

Det er i det væsentlige de Forandringer, som Udvalget har foreslaaet i Lovforslaget. Værede Medlemmer ville have set, at de gaa ud paa en Lettelse af de forskellige Forpligtelser, som Loven vil lægge paa Sygekasserne. Men samtidig vil der staves en Ordning af en Repræsentation for Sygekasserne, om jeg saa maa sige, i hvis Hænder Muligheden til at træffe just disse Bestemmelser bliver lagt; hvad de kunne blive enige om med Sygekasseinspektøren og Indrengsministeren, vil jo saa kunne optages i de mulige Foreninger, som ville opstaa af samvirkende Sygekasser.

Jeg skal dernæst blot gøre en Bemærkning lige over for et enkelt Endringsforslag, som er stillet af et enkelt Medlem af Udvalget, der har foreslaaet i Endringsforslaget Nr. 20, at § 13 udgaar. § 13 omfatter, som værede Medlemmer ville erindre, en Forpligtelse, til at der af „de Medlemmer af anerkendte Sygekasser, som bo paa Landet, og som ikke selv holde Heste og Vogn, ere berettigede til af den Kommune, hvori paagaeldende bor, for dem selv samt deres Børn under 15 Aar, for saa vidt de ere i Hjemmet, at forlange Befordring afgiven til Afhentelse af den af Sygekassen benyttede Læge eller Jordemoder eller efter Omstændighederne til den syges Henbringelse til bemeldte Læge eller Jordemoder eller til et inden for Lægedistriktets Grænser liggende Sygehus“. Jeg maa meget bestemt fraraade